

EL PONT NOU

l'informatiu de la vall de camprodon

NÚM. 9 OCTUBRE 91

300 PTS

TOCATS DEL BOLET

- un carnet de boletaire ?
- entrevista:
josep blanch i soler.

- *La millor cuina de la Vall*
- *Ambient familiar*
- *Es prega reservar taula*

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 17869 TREGURÀ DE DALT

El bon ambient en les nits a la Vall.

Obert, divendres i vegílies, nit i festius tarda.

Entrada controlada

Carretera Camprodon a Setcases
Vall de Camprodon - 17869 LLANARS (GIRONA)
Tels. (972) 74 10 13/
Fax (972) 74 10 87

TOCATS DEL BOLET !

Quasi tothom coneix les propietats al·lucinògenes de l'*amanita muscaria* (reig bord), encara que per alguns sigui, malauradament, indigesta. Per això, no és extrany que, d'antic, alguns nobles senyors tinguessin unes cabres a posta, a les quals feien ingerir considerables quantitats del bolet màgic i així podien al·lucinar bevent la llet sense els inconvenients gàstrics que comporta l'apat del bolet.

Al nostre país, profundament micòfag, d'una manera o altre aquest daguera ésser un fet força conegut i encara és popular l'expressió **TOCAT DEL BOLET**, o sigui: al·lucina cosa fina! De fet a gran part d'Europa la il·lustració de contes de nans, fades i altres fantasies d'infants i d'adults, van inexorablement lligades al bosc i al cèlebre i espectacular bolet taronja.

A l'home urbà, programat per consumir de tot però amb una especial avidesa pel consum de «*natura*», amb l'arribada de la tardor se li ofereix el miratge de la possibilitat de culminar aquest consum, que ja ha anat tastant en les vacances i els caps de setmana, i que, a la manera d'un «*coitus interruptus*» l'ha fet retornar a la ciutat amb més frustració i neguit que a la partida.

Així, amb la promesa incerta. —i per això més suggestiva— de la gratificació oral, de **consumar el consum** d'una, —ai! inaprensible— natura que només es deixa atrapar amb les subtilitats de l'esperit, les pistes i caminots s'omplen de turismes i 4x4 i d'ells en surten personatges de totes mides, armats amb cistells, bastons, ganxos i rasclats. S'escampen amb la mirada nerviosa, plena d'avidesa i d'ansietat indisimulada de síndrome d'abstinència, com si el mític bolet els hagués tocat i sotmès a una fatal adicció.

La conseqüència d'aquesta bogeria col·lectiva és que el bosc s'omple de veus i crits que pertorben el natural comportament dels seus —no per invisibles, menys nombrosos— habitants. El delicat mantell vegetall és veu gratat, ferit i esquinçat arreu i les deixalles s'escampen en discordants coloraines.

Finalment quan per causa d'una secada o d'una gelada primerenca minvi la febrada depredadora, el bosc —la Vall— ens haurà quedat un xic més malmesa i sense possibilitat d'una total recuperació fins a la propera **TOCADA DEL BOLET**.

LA REDACCIÓ

la portada

Amanita Muscaria, Reig bord.

Bolet tòxic que provoca trastorns en l'aparell digestiu, sovint acompanyats d'altres del sistema nerviós, amb al·lucinacions.

sumari

EDITORIAL. Tocats del bolet !	3
LES FESTES DE CAMPRODON	4
NOTICIES DE LA VALL	6
ESPORTS	10
XERREM AMB: Josep Blanc	14
MUNTANYA: Del coll de la Boixede a Beget	16
OPINIÓ: Carnet de Boletaire ?	18
CARNET DE BOLETAIRE ?	19
SALUT: Ni els toquis !	20
CRÒNICA DE PRATS	21
LES FESTES DEL SETEMBRE	22
BÚSTIA	24
QUÉ PASSA AMB L'ESPAI D'INTERÉS NATURAL ?	26

Els articles a EL PONT NOU només expressen l'opinió de l'autor.

edifa: C.E.E. Vall de Camprodon C.F. Bàrbara, 24. 17867 CAMPRODON	Col·laboradors	fotografia: foto coma J.M. Corbella xico surinyach col·laboradors.
direcció i composició: xavier surinyach	carne alvarez joan moll	publicitat: esteve amigó
gestió: jordi surinyach	manel abella miqel perals	complabilitat i suscripcions: dolors batlle núria puig
cap de redacció: esteve amigó	llorenç birba albert rigat	impressió: Editorial M.
consell de redacció: dolors batlle	patlari descattlar jordi romans	dipòsit legal: MH-801-1990
jaume iglesias	josep duniach vicenç sanxo	
núria puig	josep fernandez mossén soler martí	
jordi surinyach	elena llongarrius gaspar vila	
xavier surinyach	gemma maltas	

LES FESTES DE

S'ha polemitzat molt sobre la festa major de Camprodon, especialment envers la seva incapacitat d'aplegar en un esclat d'alegria la majoria de vilatans tal com succeeix a altres pobles. Ara amb la perspectiva de l'estiu clos i a punt de sumergir-nos en els grocs de la tardor potser en podríem fer un altre reflexió.

La festa major, jo la veig com una crida, un toc d'atenció, una espècie de «xupinasso» disparat a manera de preludi per treure'ns de la letàrgia dels llargs freds de l'hivern. El vilatà fa uns badalls i estiraments, treu el cap del rerabotiga, mira el cel i observa que el dia ja és llarg i el sol escalfa i que ja es pot sortir del cau. Si pot, se'n va uns dies a la costa, al sol, per tal d'esboirar-se del cos els resclosits i a mig juliol, tots a punt per la gran festa, la gresca que es perllongarà per tot l'agost i,... quina gresca! ha estat un estiu de no parar, avui aquí demà allà. Sembla que a la vila reial —a la manera de les grans ciutats—, li surten més espontànies i brillants les celebracions per barris o carrers en sana competència que estimula la superació.

Les coses són com són i potser no s'ha de donar-hi masses voltes.

EL REDACTOR DEL PONT NOU, JAUME IGLESIAS EN L'ACTE DEL PREGÓ DE LA FESTA MAJOR.

V.S.

EL DIA DE LA MARE DE DÉU D'AGOST, AL PLANET, LA FORTA CALOR FEIA CERCAR A LA GENT, LA REDOSSA DELS ARBRES.

EL 3 D'AGOST, TAMBÉ AL PLANET EL DISPUTAT CAMPIONAT DE BOTIFARRA.

ELS UFANOSOS GUANYADORS, JORDI ORRIOLS I JOSEP M. PINEDA DE SANT JOAN.

CAMPRODON

FIRA EXPOSICIÓ A SANTA MARIA.

AL CARRER MAJOR-VALÈNCIA, JOCS I LES INSÒLITES PARADETES-ESCOLA DE BOTIGUERS.

EL BARRI DEL PRAT COM CADA ANY PROTAGONITZA LA CLOENDA.

Enmig de l'ensurt d'algún ruixat: sopar de germanor i sorpresa ! Aquest any **majorets-parodia** amb un flamant vestuari que ja voldrien algunes animadores de la NBA.

notícies de la vall

PRESENTACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ «AMICS DELS MONESTIRS DEL RIPOLLES»

Joan F. Cabestany, director de l'Arxiu de la Ciutat de Barcelona presentà a Camprodon l'associació «Amics dels Monestirs». Prendiren: l'alcalde que presentà l'acte i el president de l'associació Llorenç Birba.

PRIMERES JORNADES D'ART CONTEMPORANI A CAMPRODON

El 10 d'agost, s'inauguraren amb una taula rodona sobre el tema: **Art i Comunicació** les primeres jornades d'art contemporani. Al Monestir s'exposaren obres: F. ANGLES, J. CARBONELL, T. MOREY, BEVET ROSSELL, A. TAULÉ, J. UCLÉS.

CONCERTS DELS ALUMNES DEL LICEO

Els «Alumnes del Liceo» ens van deleitar amb quatre concerts. En el darrer en Lluís Serrahima va fer un homenatge poètic al malhaurat amic Serra.

HEM SENTIT PELS QUATRE CANTONS...

— Que des de l'agost'91, la cleca de **GILDA** ha deixat d'ésser la més famosa de la Vall. Des del bell mig del carrer València encara ressona pels racons el **plaf!**, no per premeditat menys autèntic.

— Que estiejants que havien llogat pisos al carrer València, van marxar a mitat de vacances, davant l'impossibilitat de dormir en les nits de l'agost per causa de la cridòria festiva d'alguns.

— Que la mancomunitat de la Vall de Ribas vol iniciar els tràmits per fer circulable la Collada Verda. Esperem que el nou president de la mancomunitat de la Vall de Camprodon se'n faci ressó i al Consell Comarcal ho potenciï.

— Que uns passejants que baixaven de l'oratori de Llanars en veure entrar a l'hípica de Camprodon un camió carregat de bales de palla tot adornat amb globus, banderes i garlandes, van pensar que la febra festiva de l'agost havia arribat també al ram dels «cow-boys». Però no, el cas és que el camió exageradament encimbellat s'havia emportat quasi tota l'enramada del carrer de Cantallops que els veïns tan acuradament havien col·locat el

dia abans per a les festes del barri.

— Que un barceloní intrígit en veure al Planet, unes aglomeracions d'homes al voltant de no sab què, en preguntar que passava, li van dir que es tractava d'un concurs de botifarra. Amb aire disciplent i to saberut va fer a la gent que l'acompanyava:

«Tu, què fort!, què animals són aquests del poble!, fan un concurs de a veure qui la té més grossal!».

CRÒNICA DE LLANARS

— per Manel Abella —

El passat da 30 de juny d'enguany, es va fer un homenatge a la mestra de Llanars, senyoreta Catalina, pels seus 25 anys d'estada a l'escola del poble.

Se li va fer entrega d'una placa per part de l'ajuntament, els alumnes i ex-alumnes representats pels més petits de l'escola.

El pobles de Llanars també la va obsequiar amb un collaret.

Al final de l'acte es va oferir un vermut per a tots els llanarencs.

CRÒNICA DE MOLLÓ

per
Elena
Llongarriu

PARLEM D'OBRES...

LA CARRETERA DE FABÀS, UNA OBRA ESPERADA

Els mollonencs del veïnat de Fabàs han vist com els seus desitjos han estat realitzats, però no foren millors dates per dur a terme l'arranjament de la carretera, durant la temporada d'estiu, ja que molts dels estiuejants del nostre poble escullen aquell paratge per anar a donar el tomb; doncs perquè aquella carretera porta fins a la Font de l'Espatllat, un indret tranquil per refrescar-te després d'una bona estona caminant, a part de poder contemplar el poble de Molló i la carretera que va de Molló a Camprodon.

Aquella carretera, doncs, es va convertir en un lloc sorollós pels camions i màquines encarregades de l'arranjament de la carretera, fent-ne una via inaccessible pels vianants, perquè a part de fer nosa als treballadors, els quedava la possibilitat de quedar submergits en l'obra. Fou doncs una bona ocasió perquè els nostres estiuejants canviessin el rumb de les seves caminades i anessin coneixent la resta de racons preciosos que amaga el nostre poble.

ELENA LLONGARRIU

NOTÍCIA DE TREGURÀ:

per
Albert
Rigat

Els afeccionats del parapente tenen serioses dificultats per traslladar-se al lloc de llançament —el Pic de la Torruella, sota el Castell dels Moros— per mor del mal estat de la

pista de Tregurà a Pardines que fa gairebé impossible l'accés si no és amb vehicles tot terreny. Tot i així, han de caminar uns quinze minuts per arribar al lloc. Creiem que val la pena cuidar una mica tot el que dóna vida a la Vall i el parapente és un esport que s'està imposant a molts llocs. No costaria gaire facilitar una mica les coses a aquests aficionats, arranjat l'esmentada pista i fent que arribés fins al lloc de llançament. L'impacte paisatgístic seria pràcticament inexistent.

POLÈMICA AL CASAL CAMPRODONÍ:

Ens ha arribat la notícia que, a partir de l'1 de setembre, el Casal canvia els llogaters del BAR.

Alguns socis ens han fet arribar la seva queixa que la junta no notifi-qui el traspàs ja que, segons ells, hi

havia més de un soci interessat a llogar-lo.

Preguntem: ¿No és millor que el nostre Casal el porti una família de socis que no, uns forasters? Esperem que l'actual junta directiva tengui la resposta lògica i adient que nosaltres no sabem.

CONSTRUCCIONS

FRANCESC CAROLA

C/Josep Morer, 24
Telf. 74 02 97 - 74 12 69
17867 CAMPRODON

Especialitats
en peix

Restaurant LA MURALLA

Catalunya, 13 - Telf. 74 09 00
17867 CAMPRODON

SETCASES: LA FI D'UN POBLE RAMADER?

Fins fa poc, Setcases era catalogat com un poble estrictament ramader. El fet de desenvolupar-s'hi una agricultura rudimentària, reduïda, quasi exclusivament, a alguns productes d'alta muntanya, com patates, i poca cosa més, no canvià l'anterior concepte. Ni tampoc els escassos visitants que, de tant en tant, treien el nas pel poble, i que en major percentatge, eren excursionistes que anaven a Ulldeter o feien la travessa a Núria.

Ja Raimon d'Abadal, en descriure els diferents pobles ibèrics que citen els historiadors romans quan aquests arriben a Empúries, ens parla dels pobles pirinencs, que ocupaven, des de temps remotíssims, les altes valls de la cordillera, estaven emparentats amb els vascons i es dedicaven al pastoreig. I, a partir de l'Edat Mitjana, des que, el 1118, Ramon Berenguer III fa donació al Monestir de Ripoll de l'alou de Setcases, els pleus i litigis per qüestions d'herbes i pastures es succeeixen contínuament, com ho proven les concòrdies signades el 20 d'abril de 1512, i el 17 de juliol de 1554. Aquesta darrera reconeix pels setcasins, el dret enfiteutic de pastures. A canvi, per tant, aquells hauran de pagar al Monestir el corresponent cens.

A Setcases, fins els anys 60, sempre hi hagué moltes més ovelles que no pas vaques, eugues i cabres. En Bosch de la Trinxeria, el segle passat, ja ens diu que a Morens, a l'estiu, s'hi reunien «3.000 caps de bestiar de llana amb algunes cabres». I dades de 1915 i 1925 ens assenyalen ramats de 3.000 ovelles, 190 vaques i 85 eugues; i de 3.900 ovelles, 215 vaques i 100 eugues, respectivament. Degut a les limitacions superficials de la nostra muntanya (a Morens disposem de 443'5 Ha. de pasturatges, i a la resta, de 3.500 Ha.), i a la duració de la temporada d'hivern, els ramaders propietaris dels corresponents drets de gallorsa (del contrari hom havia d'arrendar-los) solament podien accedir a la muntanya durant la temporada d'estiu (com sabem, el dret de gallorsa, precisament, fixa la duració d'aquesta temporada del 29 de juny al 29 de setembre). Per tant, els pastors que no disposaven del suficient emmagatzement d'herbes per tot l'hivern, agafaven per Sant Miquel el seu bestiar i el traslladaven a cotes més baixes, generalment, a l'Empordà. Els ramaders d'ovelles hi anaven gairabé tots.

A l'arribada dels 60, observem una disminució progressiva del nombre de ramats d'ovelles. Cada cop són més els pastors que es venen llur bestiar, o el substitueixen

per vaques. I a finals dels anys 70, a Setcases, quasi han desaparegut tots. En canvi, en aquestes dates, la vacada local es veu enormement incrementada. No així l'euguessada, que també ha decrescut sensiblement. I, evidentment, durant les darreres dècades, les dreceses i camins rurals que condueixen a l'Empordà, per Sant Miquel i Sant Pere, en viatge d'anada i tornada, respectivament, s'omplen del vaques en lloc d'ovelles, com venia succeint des de temps immemorial.

Com ja deia en aquesta mateixa revista (EL PONT NOU, Núm. 4. «Setcases, creixement harmònic»), al nostre poble, paral·lelament al que dic en el paràgraf anterior, neix una infraestructura turística, mercè a la iniciativa i als estalvis de la pagesia local, que genera una profunda transformació en els conceptes econòmics tradicionals, i que fa que sectors ancestrals, com han estat la ramaderia i l'agricultura, es vegin virtualment desplaçats pel turisme. Aquest canvi de mentalitat es projecta sobretot en la gent jove, que, pràcticament tota, prefereix incorporar-se a la nova dinàmica que dedicar-se a fer de pegès o ramader.

Enguany, encara queden ramaderies d'una certa envergadura: els germans Florenci i Miquel Vidal i Farrés, de Can Bota; en Josep Pujol i Panella, de Cal Ferrer; l'Amadeu Molas i Pagès, de Can Xacó; i en Miquel Rus i Molas, de Ca l'Avi. I algunes de menor importància, com en Pere Perpinyà i Pous, de Can Vidal; en Jesús Casals i Palol, de Can Falera; i alguns més. Però any rera any, cada cop són més els pastors que es deprenen de llur ramat per dedicar-se a qualsevol altra activitat. L'any passat fou en Jaume Solà i Font, de Can Barretó. Aquest any ha estat en Miquel Busquets i Moret, de La Cabanya. I... l'any que ve, qui serà? Imatges com les de les fotografies, on apareix en Pitu de Ca la Teta, amb la vacada, a les saleres de la Balmeta, l'any 1988; o en Valentí de Can Bota, amb la ramada, al Collet dels euguessers, l'any 1954, és probable que dintre de molt poc ja siguin història.

Jo, particularment, no hi veig sortida, i és de suposar que, d'aquí pocs anys, Setcases, com a poble ramader, haurà deixat d'existir. Definitivament, s'haurà consolidat el Setcases turístic.

Miquel PERALS

FESTA MAJOR A SANT PAU DE SEGÚRIES

Festa Major plagada de quantitat d'actes. A destacar els Esportius, com la Mini-Olimpiada del dilluns al matí i, en especial, la final del Torneig quadrangular de Futbol-sala de grans, on s'imposà l'equip local en un emocionant partit ple d'espectació. El club Esportiu Abadessenc femení Junior fou el guanyador del torneig de Bàsquet. Malgrat que la pluja quasi sempre féu acte de presència, no va deslluïr en cap moment la programació. La Mercè Prat Colom, curiosament cosina de l'actual Pubilla de Camprodon, fou l'escollida amb tota rotunditat com a la representant que tindrà Sant Pau de Segúries a l'elecció de la Pubilla de la Vall. Sorpresa i nervis en l'atorgament dels premis d'engalanament de carrers; guanyadors i concursants varen posar-hi tota la imaginació i esforç per fer-ne del seu carrer el més festiu de tots. L'excel·lent iniciativa de la comissió de festes en la «gimcana» nocturna —va acabar cap a les tres de la nit— fa que cada any siguin més els participants en les moltes i divertides proves de què constava. Cal anotar que

el grup guayador va demostrar ser un dels més experimentats i murrís. Esplèndida la comissió de festes en el sopar col·lectiu on es serviren prop de cinc-cents sopars amb cafè inclòs. És una sana i antiga tradició despedir la festa Major (els sobrats de força) preparant o capgirant en la darrera nit qualsevol cosa que trenqui la rutina de sempre. Desde l'any que hi hagué la gosadia de muntar el control de la Guàrdia Civil, amb tanta mala fortuna que foren els autèntics guardies uns dels que passaren amb el seu cotxe-patrulla, fins aquest, en què va buidar-se la piscina del Camping, hi ha hagut un munt d'anècdotes. A destacar també aquest any, la polèmica pancarta que els sant-pauencs matiners (va ser retirada ipso facto per l'autoritat) varen trobar-se al matí al mig de la plaça on es llegia: EL POBLE HA PAGAT EL CAMPANAR I EL CAMPING DISFRUTARÀ DEL PLA». Sense comentaris...

Pau Mirador

LA VEU DE LA TARDOR

S'ACABEN LES PISCINES ...

S'acaba l'estiu. Les felices hores passades a les nostres piscines s'estan acabant.

Aquest any hem gaudit d'un temps molt bo que ha fet que es veiessin molt concorregudes.

Ara, a principi de setembre, comencen a buidar-se. La majoria ha començat a treballar i el jovent prepara la llista de llibres, llapisos, llibretes... que necessitarà pel proper curs.

El que ens han dit ara mateix és que han estat molt ben acollits i amb nombrosa participació els cursos d'aprenentatge i perfeccionament que s'han fet a cada piscina.

... COMENÇA L'ESCOLA

16 de setembre. Les portes de l'escola es tornaran a obrir per donar la benvinguda a les moltes il·lusions que cada alumne porta dintre seu. De moment, i durant els primers quinze dies de setembre, les classes s'impartiran en jornada intensiva, els matins. A partir del 16, les classes ja s'impartiran matí i tarda.

Des de aquest Pont Nou donem la Benvinguda a tot l'alumnat i professorat que començarà aquest nou curs i, desitgem que sigui molt profitós pera ambdós.

Llibreria
Perfumeria
Objectes per regal
Servei de Taxi

MARIA

Avinguda de la Vall, 8 Tel. 747035
17864 - SANT PAU DE SEGURIES

Can Pei

RESTAURANT

ESPECIALITATS
EN CUINA TIPICA
DEL PIRINEU

LA ROCA - Vilallonga de Ter
Tel. (972) 741276
(Girona)

esports

FUTBOL

El dia 11 d'agost s'havia de jugar un partit amistós entre la U.E. Camprodon i el Sant Esteve de Bas, equip que juga a la Segona Regional. Es va haver de suspendre per causa de la forta pluja que va caure i que va deixar el camp en unes condicions molt poc favorables per jugar aquest partit.

El Diumenge 18 d'agost a les 5 hores de la tarda es va

jugar el camp de la Vila el Trofeu Carles Puig entre els equips de l'U.E. Camprodon i el R.C.D. Espanyol (amateur).

La pilota va estar donada per la farmàcia Martí Pujol. La primera part fou de clar domini espanyolista que aconseguiren dos bonics gols.

La segona part, l'equip blanc-i-blau va fer sortir tots els jugadors de la plantilla. El joc

fou molt més lent i amb poca ambició per part dels dos equips i el partit s'acabà amb el mateix resultat que hi havia a la mitja part.

Tot i això, l'equip del Camprodon integrat per força jugadors joves de la Vall va causar una bona impressió als molts aficionats que contemplaren el partit.

CLUB GOLF CAMPRODON

Durant els mesos de juliol i agost, s'han celebrat al camp de Golf de Camprodon quatre campionats amb una nombrosa participació. Foren unes dues-centes cinquanta les persones que participaren a les diferents proves.

Perruqueria DONA - HOME

Carrer del Rec, s/n 17869 SETCASES (Girona)

CONFITERIA
PASTISSERIA
PUJOL

València, 1

CAMPRODON

Tel. 74 01 22

SKI CLUB CAMPRODON

Aquest estiu el Club Ski Camprodon va programar moltes activitats, que foren molt ben acollides pels socis i simpatitzants. Juliol: Marxa Popular de Camprodon cap a Puig-Sistre i tornar per Feitus. La sortida fou com ja és habitual a les 7 hores. Unes 50 persones feren la bona caminada arribant cap a les 15 hores a Camprodon per dinar.

11 d'agost: Travessa: Vallter-Núria.

Hi prengueren part unes 30 persones que sortiren a les 7 hores i passant per Nou-Creus arribaren cap a les 13 hores, a Núria. Dinar. Donar una volta al voltant del Santuari i baixar a Caralps on els esperava l'auto-car que els tornà a Camprodon. Pel que hem sentit, totes les persones que hi prengueren part tornaren molt il·lusionades de la **travessa**.

25 d'agost: Baixada pel Bessibés fins a Toès.

Bonica excursió que varen disfrutar prop de 50 persones. La sortida fou a les 7 hores del

PISTA EXPERIMENTAL D'ESQUÍ SOBRE HERBA.

matí, dinar a les Gorges i arribar després de caminar unes 8 hores a Camprodon cap a les 22 hores.

Fantàstica! era la expressió més sentida entre els participants.

1 de setembre: Davant les moltes peticions que el club Ski

ha rebut, és molt probable que es repeteixi la travessa: Vallter-Núria, sempre i quan el temps ho permeti i s'apuntin la suficient quantitat de persones.

8 de setembre: El Club Ski Camprodon té previst fer la travessa: COSTABONA-CANIGÓ.

CAMPIONAT DE PETANCA

Els dies 10 i 11 d'agost es va celebrar un emocionant i renyit campionat de «PETANCA» a la plaça del Monestir de Sant Pere. El mal temps va deslluir la final d'aquesta competició ja que van haver d'acabar-la al pati de l'escola, és a dir, un lloc inhabitual per als amants d'aquest bonic i divertit joc.

La victòria final va caure a favor de la tripleta capitanejada per en Jordi Soto. El segon lloc l'aconseguien els de la tripleta capitanejada per en Calis.

esports

CLUB TENIS CAMPRODON

El dia 5 d'agost va començar a les pistes del Club Tènnis Camprodon els campionats socials que cada any tenen lloc per aquestes diades.

Cal esmentar que la participació no va ésser tan nombrosa com els altres anys, potser per mor de fets diferencials que podríem trobar entre les persones que hi participaven.

Els resultats finals han estat:

INDIVIDUAL MASCULÍ ABSOLUT

Campió: Victor Abadias, Copa i Lot de productes Flectomin (Botella, caixa i tovallola); Sot-campió: Ricardo Garcia-Nieto, Copa i Lot de productes Flectomin (Camiseta i tovallola); 3er. i 4rt.: J.L. Suris i Josep Prat, Tovallola Flectomin.

INDIVIDUAL ABSOLUT FEMENÍ

Campiona: Virginia Julià, Copa i Lot productes Flectomin (Motxilla, caixa i tovallola); Sot-campiona: Nuria Tudela, Copa i Lot productes Flectomin (Ronyonera i caixa); 3a.: Ann Sophie Brioussel, Tovallola Flectomin; 4a: Fita Martínez, Tovallola Flectomin.

DOBLES VETERANS

Campions: Rafel Masso i Josep Tudela, Copa i Lot productes Flectomin (Botella i Caixa); Sot-campions: Josep Prat i Jaume Verges, Copa i Camiseta Flectomin.

DOBLES ABSOLUTS

Campions: Victor Abadias i Josep Tudela, Copa i Lot productes Flectomin (Tovallola, caixa i camiseta); Sot-campions: Juan Blanc i Juan Blanc, Copa i Camiseta Flectomin.

FUTBOL SALA

DILLUNS 5 D'AGOST

Va començar el Campionat de futbol-sala al pavelló esportiu de Camprodon, en les seves dues categories: Joves de 12 a 15 anys i els grans.

Els primers jugaren sistema lliga, es a dir, tots contra tots. La classificació final fou: 1. La Parra; 2. La Muralla; 3. Auto-Escola Ter.

A la categoria dels grans es feren tres grups de 6 i 7 equips i els dos primers de cada grup i els dos millors tercers havien de jugar rondes d'eliminació: quarts de final - semi-finals i la final per tal de decidir el Campió absolut.

Els finalistes de cada grup foren: Cal Mestre, Sant Roc, La Parra, Antimoni, La Muralla, Font Rubí, Gent amb sed, Pub Pink Panther.

A la final hi arribaren LA PARRA i el SANT ROC. Fou un partit dominat per La Parra. El Sant Roc va voler plantar-los cara, però no varen poder amb la veterania i el bon joc dels de LA PARRA que els varen guanyar per un clar i contundent resultat: La Parra, 9 - Sant Roc, 1.

LA BUSTIA DEL PONT NOU

c/Ferrer Bàrbara núm. 24
17867 CAMPRODON

Sebastià Monturiol

CONTRACTISTA D'OBRES

Telèfon 740462
Oficina: carrer València, 53
17867 CAMPRODON

3r. RÀFTING VALL DE CAMPRODON

El 2 d'agost va tenir lloc a les aigües del Ter el 3r Ràfting de la Vall de Camprodon.

Va començar a les 17 hores davant la font del Forcarà. Primer sortiren els menors de 14 anys i, a les 18 hores donaren la sortida als més grans.

L'emoció i la imaginació no hi van faltar, ja que, s'excloïen totes les embarcacions construïdes amb materials perillosos o aparells amb motor. El preu de la inscripció era de 200 ptes.

La festa continuà a les 10 h. als Quatre Cantons amb el corre-foc de la Mulassa, i els Gegants el repartiment de premis per a les embarcacions més ràpides i originals i les disfresses més divertides que portaven els tripulants.

La gresca s'acabà molt entrada la nit.

CURSA DE QUADS A LLANARS

(vehicles de tot terreny de quatre rodes)

Diumenge 4 agost: Un total d'onze pilots van participar a la cursa que va tenir lloc el dia 4 d'agost al circuit situat a l'entrada de Llanars.

La cursa la va promoure l'Ajuntament de la població i l'empresa Tornassol recentment creada i que es dedica a l'organització d'activitats d'aventura, com safaris i lloguer de quads i bicicletes tot terreny. La majoria dels participants, alguns d'ells molt coneguts com Xavier España i Jose Luís Álvarez provenien d'Andorra i Madrid.

Segons la propietària de l'establiment «Tornassol Aventura», la Sra. Fina Bosch, el nombre de públic assistent va sobrepasar en molt els càlculs previstos, ja que es calcula que hi van assistir més de tres-centes persones. El lliurament de trofeus es va realitzar a la discoteca Pink-Panther de Camprodon. El guanyador, conegut per la seva participació en el Ralli París-Dakar, fou en José Luís Alvarez.

En aquest mateix circuit es celebrà una cursa de bicicletes tot terreny on varen participar un total de vint-i-tres afeccionats.

xerrem amb:

josep blanc

president de la mancomunitat

Josep Blanc i Soler és natural de Camprodon —de la Colònia— i té 45 anys. Va estudiar el segon grau de formació professional agrària, especialitat forestal i actualment treballa al Departament d'Agricultura com a agent tècnic.

Abans d'estar destinat a la comarca havia opositat a ICONA fent 2 anys a l'escola forestal de Jaca i 2 anys a l'escola de Santa Coloma de Farnés. Més tard va opositar a Valladolid i treballà a Soria en la creació d'un parc natural «El cañón de río Lobos» d'on en va treure una bona experiència que pensa que li ha d'ésser molt útil en les seves actuals responsabilitats polítiques.

Es considera actiu, dinàmic i anàrquic. Creu en les persones i afirma moure's més per impuls que per ideologia. La seva preocupació per conservar la bellesa de la nostra Vall, ha estat una constant al llarg de la conversa i una de les principals tasques que s'ha imposat al llarg d'aquesta etapa política que tot just comença.

— Sr. Josep Blanc, nou president de la Mancomunitat de Municipis de la Vall de Camprodon, enhorabona pel càrrec. ¿Ens pot dir com ha anat això?

— Molt senzillament, l'equip de govern de l'Ajuntament de Camprodon em va proposar i els representants dels altres ajuntaments de la Vall em varen votar —de la qual cosa en vaig estar molt content— i aquíestic.

— ¿Li sembla que des de la Mancomunitat de la Vall es pot fer una feina pràctica respecte de la conservació del medi ambient, tan important per si mateix com per aconseguir una imatge turística de qualitat?

— Des de la Mancomunitat seguirem treballant en la promoció turística, per això hem de cuidar el medi ambient tan per aconseguir un turisme de qualitat com per conservar els paratges tan hermosos on tenim la sort de viure. Ja tenim una entrevista concertada el dia 17 d'aquest mes amb el Conseller de Turisme per treballar en aquesta direcció.

— Què en pensa de la Delimitació d'Espais d'Interès Natural (PEIN) de l'Alta Vall del Ter i de les posteriors retallades arbitràries fetes al marge de les característiques del propi espai a protegir?

— A la propera junta de la Mancomunitat penso posar aquest tema a consideració. La meva postura personal —per les raons de qualitat ambiental que he exposat abans— és que la Vall de Carlat i la zona de Carboners s'han de protegir. Hem de tenir en compte que les proteccions no són tan lesives com alguns es pensen, els espais protegits tenen unes subvencions que si es saben buscar. Pot ser un benefici pels ajuntaments i pels

propietaris. Després de la visita amb el conseller de Turisme tenim previst parlar amb el President Pujol, home molt sensible als temes de muntanya.

— **Als pobles turístics dels Alps hi ha una estricta limitació a la circulació de cotxes; a les pistes només hi circulen veïns i autoritzats. En l'actual proliferació de pistes i de 4x4, ¿no li sembla que aquí —en la línia de protecció de l'entorn natural abans esmentat— s'haurien de crear també unes normes que limitessin aquest tràfec?**

— Aquest tema se'ns escapa una mica, perquè és el departament d'Agricultura i ara suposo que el de Medi Ambient, els qui tenen a dir. Jo, en principi, estic d'acord amb el plantejament que fas: carreteres i pistes n'hi ha d'haver per la pròpia protecció, pels focs, però hauríem de sensibilitzar la gent del país i la que ens visita perquè s'utilitzin els recursos d'una manera racional, controlant si cal.

— **Porqueria de tota mena**

LA VALL DE CARLAT I LA ZONA DE CARBONERS S'HAN DE PROTEGIR

als rius, roba estesa als balcons, deixalles arreu, cotxes damunt les voreres, façanes abandonades, acampades incontrolades, rius secs... Sembla que portem l'herència d'un país brut i poc sensible de corts i femers dins les cases. Què hem de fer per aconseguir aquesta imatge de qualitat que pretenim?

— Certament hauríem de corregir aquests mals hàbits que tenim

arrelats. Des de la Mancomunitat —sense passar davant dels ajuntaments en l'elaboració d'ordenances— el que sí podem fer és crear el servei que eviti que els rius s'utilitzin com abocadors de trastos i de runes. En un altre contexte i des de la regidoria d'Urbanisme de Camprodon a la qual hem afegit **medi ambient**, tenim una forta sensibilitat per aquest problema i estem decidits a fer respectar l'entorn també dins el recinte urbà, fent complir les ordenances que ja hi ha i creant les que calguin.

— **Com és que no es compleixen les normes d'acampa-**

ESTEM DECIDITS A FER RESPECTAR L'ENTORN TAMBÉ DINS EL RECINTE URBÀ

da lliure ni de caudals mínims dels rius per part de les centrals? Que, aquí sí que hi ha normes!

— Des del Consell Comarcal, ja hem parlat de les acampades lliures i estem disposat a actuar amb la normativa que tenim complementada amb alguna ordenança municipal. Aquest any, per començar, hem demanat la identificació de tots els campistes perquè així es sentissin més compromesos amb la neteja. La intenció és exigir el compliment de la normativa vigent, en quant a distàncies a carreteres, rius, etc. Dels cabdals ecològics la responsabilitat és de la Junta d'Aigües i pel que respecte a la fauna del riu del Departament d'Agricultura. Des de la Mancomunitat pensem exigir severitat en l'aplicació de la normativa, encara que només sigui perquè així aconseguiríem una major qualitat d'oferta turística

ca i pel deure moral que tenim pel privilegi de viure a una zona tan maca com aquesta.

— **Parlem d'urbanisme: ara que la Generalitat ha obligat a**

VOLEM MODIFICAR ESTATUTS PER DONAR MÉS FORÇA I ACTIVITAT A LA MANCOMUNITAT

Llanars, Vilallonga i Setcases a fer un pla general conjunt, ¿no seria l'ocasió d'afegir-s'hi Camprodon i coordinar així quasi tota la Vall?

— A la Mancomunitat li és molt difícil actuar en aquest sentit, ara ens proposem modificar estatuts perquè els alcaldes hi puguin participar, entenem que amb més representats hi haurà més dinàmica i per això, més força i operativitat. Així potser es podran abor-

LA RECERCA DE BOLETS S'HA DE REGULAR

dar temes d'aquest abast.

— **Finalment aquest mes és obligatoria la pregunta: Carnet de boletaire?**

— Potser seria una bona idea, el tema dels bolets com l'acampada lliure s'ha d'acabar. Jo pens que no s'ha de prohibir, però no ens queda més remei que regular, controlar.

De buscar bolets se n'ha de saber, hi ha gent que ho malmet tot, empen restrells i altres estris, a més aquí el foc és més perillós a la tardor que a l'estiu i la massificació dels boletaires augmenta el risc de foc. Repeteixo: **S'ha de Regular.**

X.S.

HOTEL *Giuell*

HABITACIONS AMB
BANY, TELÈFON i
TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8 - Tel. (972) 740011
17867 CAMPRODON (Girona)

La Plaça *Restaurant*

CUINA CASOLANA SELECTA
TRACTE DISTINGIT I FAMILIAR

Pl. Espanya, 3
Telf. 74 07 39

17867
CAMPRODON

GALETES BIRBA

LES GALETES

esports **vivac**

C/. Sant Roc, 16 • Tel. 74 13 92

CAMPRODON

sports **RENARD**

Carrer València, 50
Telèfon (972) 740313

17867 CAMPRODON (Girona)

MATERIAL TECNIC PER TOTS ELS
ESPORTS I LLEURA

ESQUIS DE PRIMERA MARCA
TECNICS EXPERTS EN FIXACIÓ D'ESQUIS

SALOMON - LOOK - TYROLIA
GEZE - MARKER

Cal Xel

ISAAC ALBENIZ, 1
TELE F. 74 00 84
CAMPRODON

EL REBOST DEL
PIRINEU CATALÀ

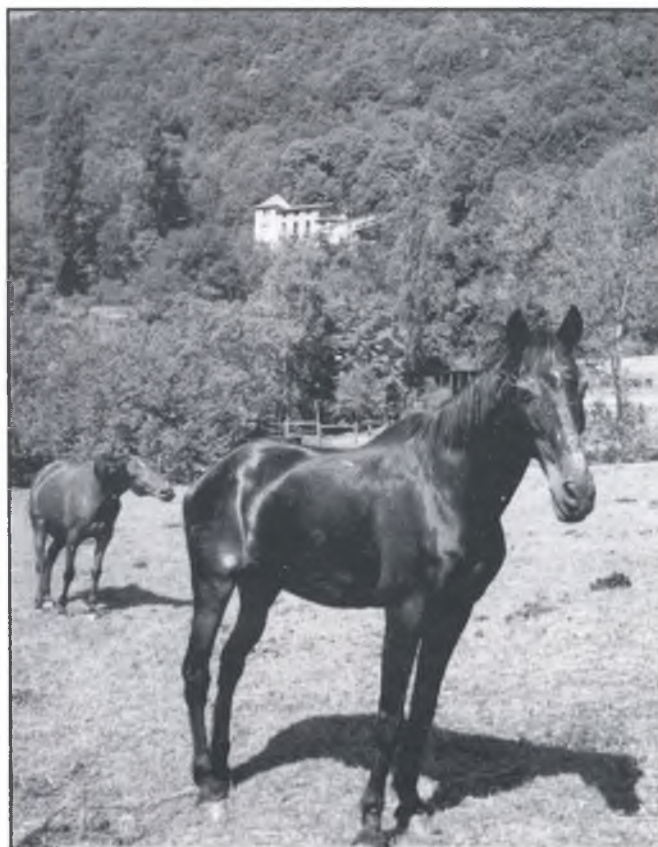
PASSEJANT PER LA VALL

Del Coll de la Boixeda a Beget

Quan es traspasa el Coll de la Boixeda, frontera natural entre el Ripolles i la Garrotxa, es té realment la sensació que s'ha canviat de país —com diu la gent de la terra— i és que, certament, a una i altra banda els paisatges són ben diferents. En els límits del traspass es palesen característiques comunes que van esborrant-se paulatinament en la mesura que ens endinsem en un vessant concret. Així, davallant vers Beget des del Coll de la Boixeda, caminarem inicialment entre bedolls, avellaners, freixes, plàtans, saüc, etc. Més avall, després de creuar-nos amb algun ametller i altres fruiters, penetrarem en un món dominat pel roure i l'alzina. Tot plegat fa que aquest lloc, a la tardor, esdevingui una veritable simfonia de colors. Cal destacar també la bellesa dels rierols que, aigües avall, configuren capriciosos engorjats.

El camí pot fer-se en dues hores. El tram entre Can Pujol i Can Planes ofereix diverses variants en haver-se esborrat parcialment el més recomanable que va pel fons de la vall. De tota manera, no hi ha pèrdua. La resta del recorregut és ben assenyalat i de bona petja.

Esteve Amigó

les festes

OCTUBRE

Aquest mes ha estat sempre d'importància, puix que de la sembra en deriva en bona part l'èxit dels conreus, dels quals depenia tota la subsistència.

Dins del període tradicional de la sembra, l'Església celebra la festa de l'Arcàngel Sant Miquel, que té el diable sota peu; la de l'Àngel de la Guarda, que el té lligat amb cadenes, i la de Sant Martí, que té un gran domini damunt seu. Planava una por que els esperits malèfics no desbaratassin la feina i que la Lluna fes prevaler la seva influència damunt la Vall.

Vers la primavera d'aquest mes un important moviment de bestiar des de la muntanya baixa a cercar els climes més benignes. Per Santa Teresa, el 15 d'octubre, a Camprodon era la fira de bestiar. El dia 16, Sant Galdaric: Pagès rossellonès, molt venerat per la pagesia catalana pirinenca. Quan els moros van envair els Pirineus, Sant Galdaric, amb l'arada, va fer una creu, i, sense altra arma, els moros fugiren. La vila de Perpinyà el té per patró i havia celebrat molt solemnes festes.

Sant Francesc d'Assís i Sant Francesc de Borja. Sant Antoni Maria Claret, Sant Bernat Calbó, bisbe de Vic, i Sant Narcís, bisbe i patró de Girona a Camprodon, Sant Judas Tadeu i Olot, les fires de Sant Lluc. A Baget, Sant Grau: Segons la tradició va venir a la nostra terra, on va convertir molta gent a la fe cristiana. Gaudeix de fama de matrimonier i protegeix el bestiar boví. Igualment és invocat per a les ferides de picades de bèsties verinoses.

El segon diumenge: La Mare de Déu del Remei de Camprodon. La vila i comarca celebra amb gran gentada l'aplec del Remei.

Quan Ramon de Puigperdines féu les obres de restauració i ampliació del castell de Creixenturri, van trobar una imatge de la Verge, que l'any 1557 fou col·locada dintre l'església de Sant Cristòfol. A començaments del segle XVIII, van decidir la reforma actual, projecte de l'arquitecte Antoni Masmitjà. La imatge romànica fou destruïda l'any 1936, una reproducció és la que actualment es venera.

En l'actualitat, és la festa i l'aplec de la comarca que val la pena de viure. Encoratgem les generacions actuals que tinguin els braços oberts a la gran rotllana, on sempre hi trobareu l'espiritualitat catalana de la comarca.

Mn. Soler Marfín

opinió

¿AMB LA QUANTITAT DE GENT QUE EN ANAR A BUSCAR BOLETS MALMET LA MUNTANYA, ELS EXIGIRIA L'OBTENCIÓ D'UN CARNET DE BOLETAIRE?

MANEL PUJOL I BERTRAN (jubilat). No, perquè al final es demanaria un carnet per tot, fins i tot per baixar la vorera. Ara bé, el que faria és ensenyar a buscar bolets.

DAVID SANMARTÍN I PUIG (estiuellant). No. Jo no crec que anant a la buscar bolets, la gent destrossi el bosc.

LAUREÀ SOLANO I TORQUEMADA (empleat de Vallter). Penso que és ridícul i absurd. Amb aquest sistema s'hauria de demanar carnets per anar a la muntanya. Això és una qüestió de cultura d'un poble.

JOSEP TUDELA LACRUZ (estiuellant). Crec que seria convenient tal com s'exigeix per a la pesca i la caça. De tota manera, seria difícil de controlar.

NÚRIA VILA I SAU. Sí, perquè així hi hauria menys gent que aniria a buscar bolets i aquests serien persones que hi entendrien més. Així tindríem menys destrosses als boscos.

JOAN FRONTONS I COMPTE (xofer). Si no un carnet, almenys que estiguessin informats, ja que hi ha gent que ho destrossa tot, i després pels llocs on han passat no tornen a sortir bolets.

VERS UN CARNET DE BOLETAIRE ?

Abans, l'ofici o entreteniment d'anar a caçar bolets tenia, —com tot—, un aprenentatge pausat, sense frisseres que ens anava conduint al coneixement del bosc. Els indrets més aptes per a cada espècie, les herbes i matolls que li són associats, els animalons habituals de cada raconada..., eren conceptes que s'anaven assimilant mica a mica, quasi sense adonar-se'n, configurant en nosaltres una visió globalitzadora i ecologista que és la que de sempre ha propiciat la relació d'estimació i respecte de l'home rural amb la natura.

Això no vol dir que aquest aprenentatge li estigui vedat a l'home de ciutat. Sempre hem tingut visitants enamorats de les nostres Valls que ens han superat de bon tros en sensibilitat i cura del nostre entorn. El problema de

la nostra comarca, —i possiblement en altres aspectes l'avantatge— són les grans aglomeracions urbanes situades a menys de dues hores al volant; això fa que qualsevol moda o nou costum ens arribi **massivament** amb les conseqüents dificultats d'assimilació sense estridències o cruiximents del nostre delicat equilibri natural.

Aquests darrers anys, la moda de **consumir natura** s'ha anat generalitzant i sembla que la possibilitat de, fins i tot, fagocitar-la, —mitjançant el ritual del bolet—, ha esdevingut una de les culminacions d'aquesta moda. El resultat de tot això és una profunda agressió dirigida al mateix cor del nostre medi natural, als racons més feréstecs i amagats, darrers reductes privilegiats de la flora i fauna del país.

Davant d'aquesta realitat i des de la Vall, s'hauran d'establir o exigir **mesures reguladores elaborades amb imaginació i anticipació** per tal de no veure'ns desbordats; mesures que s'hauran **d'aplicar amb decisió i energia** per tal de no assumir complicitats.

No ens han d'espantar els plantejaments novadors, ni hem de caure en valoracions simplistes de la llibertat. De la mateixa manera que els caps de setmana no ens arriben un miler de caçadors disposats a endinsar-se irresponsablement per les nostres valls —cosa que hem de regreçar a una legislació que regula aquesta activitat—, no ens ha d'extranyar que en un proper futur vegem **acotats de bolets** i es generalitzi l'exigència d'un **carnet de boletaire**.

Xavier Surinyach

salut

EL PLAER DE MENJAR OBESITAT III

Si malgrat tots els teus esforços no has lograt la pèrdua de pes desitjada. Si no has lograt lligar el plaer de menjar i l'obesitat. Si has anat fracassant en els teus anteriors intents d'aprimament. Si els consells personalitzats avalats per un professional no t'han ajudat. Si malgrat tot ho vols intentar una altra vegada pel teu compte, recorda't que caldria seguir aquests consells:

— Augmenta l'exercici físic al llarg del dia fent algun tipus d'es-

port o caminant segons les teves possibilitats.

— Menja assegut a la taula, tranquil i mastega bé els aliments.

— Fes al llarg del dia 4 i 5 menjades, poc abundants, i no piquis entre àpats.

— Fes una alimentació ben variada, en la que incloguis llet i derivats (descremats), verdures i fruita, carn, peix i ous, i petites quantitats de pa, arròs o pastes.

— La beguda fonamental és l'aigua. Bandeja les begudes alcohòliques i les refrescants. Els edulcorants artificials no suposen

cap aportació de calories i són tolerables sempre que no et passis.

— Disminueix el consum de greixos, embotits, carns greixoses, olis i mantegues.

— Menja cada dia verdures crues i productes integrals per la seva aportació de fibres.

I per a perdre els quilets que et sobren recorda't que tots aquests consells es resumeixen en un de sol: menjar menys.

Jaume Iglésias Solà

NI ELS TOQUIS !!!

La tradició boletaire del nostre país fa que els bolets siguin ingredients imprescindibles en la preparació de molts dels nostres plats. Però la flora micològica del nostre país inclou espècies tòxiques, algunes molt perilloses. El desconeixement, la confusió amb espècies comestibles d'aspecte semblant, fan que cada any, en arribar la temporada dels bolets, es produeixin intoxicacions, algunes fins i tot mortals.

Perquè l'afecció pels bolets sigui motiu per a un sà exercici, sense el vessant negatiu de les greus intoxicacions que cada any malaraudament es produeixen, m'agradaria resumir-vos un petit opuscle que ha editat La Direcció de Salut Pública de la Generalitat de Catalunya.

PRECAUCIONS EN LA RECOL·LECCIÓ I EL CONSUM DE BOLETS

El criteri bàsic per evitar intoxicacions per ingestió de bolets tòxics és: consumir únicament aquells bolets que se sap amb tota certesa de quina espècie són. Si es té algun dubte quant a la identificació d'algun bolet, cal rebutjar-lo. Són falses les regles de caràcter general per a la identificació dels bolets tòxics, com per exemple la de l'ennegrimient del gra d'all o de la culletera de plata. La farinera borda, entre d'altres, no es detecta amb aquestes proves. És fals que els bolets menjats per animals no són tòxics. Poden ser-ho per l'home i no ser-ho pels animals.

En anar a buscar bolets s'han de recollir únicament els d'espècies comestibles conegudes, que se sàpiga identificar sense cap dubte.

Cal agafar els bolets en bon estat de conservació. Portar-los en recipients rígids i ben airejats, mai en bosses de plàstic per evitar que s'aixafin o fermentin.

Consumir-los el més aviat millor i cuits, ja que n'hi ha comestibles una vegada cuits que poden ser mortals si es mengen crus.

COM ACTUAR EN CAS D'INTOXICACIÓ

Cal insistir que només s'han de consumir bolets que s'hagi identificat sense cap dubte. Si malgrat tot, s'arriba a produir una intoxicació, heu d'acudir immediatament a un centre hospitalari tots els que heu consumit el mateix tipus de bolet tingueu o no símptomes d'intoxicació. Convé portar-hi les restes dels bolets consumits. La eficàcia del tractament depèn, en bona part, de la rapidesa amb què s'actua, per tant, als primers símptomes d'intoxicació, per poc importants que siguin, cal anar al centre sanitari immediatament. Els símptomes d'intoxicació varien segons l'espècie que l'ha produïda. Es poden presentar un o alguns d'aquests símptomes: forts dolors d'estómac, suor freda, vòmits dolorosos i continuats, diarrees fèrides i abundants, vertigen, postració total, deliris, períodes alternatius de crisi i calma. Es poden presentar al cap de poca estona d'haver menjat els bolets (normalment entre mitja hora i tres hores) o aparèixer passades algunes hores. Les intoxicacions més greus, la de la Farinera Borda, es manifesten després d'unes 8 o 10 hores, de vegades més; per tant, el fet que els símptomes triguin en presentar-se és un indicatiu que la intoxicació pot ser molt perillosa.

Si aneu a buscar bolets feu bé en recollir únicament els comestibles coneguts sense cap dubte i si en mengeu d'altris i us fan mal, recolliu les restes i aneu a un centre sanitari el més aviat possible.

Jaume Iglésias Solà

CRÒNICA DE PRATS

per
Josep Dunyach

* El Sindicat d'Iniciativa de PRATS DE MOLLÓ-LA PRESTA ha publicat un interessant fascicle que estimula a propis i foranis el coneixement de la Ciutat Medieval i, de rebot, la seva història, que, malgrat pensen molts, és ben catalana. El fascicle ha estat editat en català i francès i ha tingut molt bona acollida. En aquesta primera crònica des de Prats us en fem una parcial reproducció.

RESUM HISTÒRIC

* **878** Per primera vegada s'esmenta «Pratis in Vallis Asperis» el prat dins la vall salvatge. La comarca pertany al comte de Cerdanya, Guifré, el Pilós, que havia ja lliurat l'ocupació dels àrabs els comtats de Besalú, Girona, Barcelona. A més és el fundador de la dinastia catalana. Recordem que li devem la bandera catalana. Les barres van ser traçades pels dits del rei Carles, el Calb.

* **900** Al principi del segle X, uns monjos de l'abadia d'Arles de Tec vénen a evangelitzar el país.

* **982** La primera església és consagrada pel bisbe d'Elna Hildesinde, el comte Oliba Cabreta i el seu fill Oliba ja que va tenir un destí prestigiós. Esdevingué l'abat Oliba, fundà el monastir de Ripoll. El 1027 a, Tolvege, al Rossello, organitzà el primer concili de Pau i Treva de Déu que prohibia tota lluita el diumenge i dies festius. Més tard aquesta iniciativa es va extingir pertot arreu d'Europa.

* **988** «VILAPRATIS» esdevé ciutat comtal amb els comtes de Besalú que hi edifiquen un petit palau comtal per estiuajar-hi.

* **111** El comtat de Besalú desapareix. Prats depèn aleshores dels comtes de Barcelona.

* **1172** El casament de Ramon Berenguer, fill dels comtes de Barcelona amb la filla de Ramir, el rei d'Aragó, crea la confederació Catalano-Aragonesa.

* **1242** Jaume I d'Aragó (el conqueridor) fa la conquesta de València i de les Illes Balears ocupades pels àrabs i deslliura els habitants de Prats de l'esclavitud i dels mals usos. Prats esdevé ciutat reial; la nostra ciutat té el privilegi d'enviar dos diputats a les Corts, el primer parlament conegut a Europa.

* **1245** Ampliació de la ciutat, nova església d'estil romàntic consagrada pel bisbe d'Elna, Bernat de Berga.

* **1292** Jaume II de Mallorca confirma els drets de la població envers el batlle.

* **1321** El rei Sanç crea la universitat de Prats de Molló i li atorga el privilegi de «Vila-Franca».

* **1343** Jaume III de Mallorca estableix la gratuïtat de la

justícia per la gent de Prats. Gràcies al seu ajut, la ciutat esdevé més important; la indústria dels teixits i draps, la del ferro pel procediment de les fargues catalanes i la cria del bestiar en fan la segona ciutat de la comarca.

* **1428** Terratrèmol. Ampliació de la ciutat.

* **1443** Compra d'un prat per la construcció del Firal.

* **1614** Construcció de l'ajuntament.

* **1637** A partir d'aquesta època, la comarca entra en un llarg període de torbaments i batalles enmarcades pels afrontaments entre França i Espanya, per l'afrontament entre Catalunya i Castella (Guerra dels Segadors) i pels saqueigs dels exèrcits.

* **1640** Amb tot l'Alt Vallespir, Prats participa de manera activa a la guerra dels Segadors contra el rei de Castella.

* **1649** Ampliació de l'església. El campanar, la porta d'entrada i les tres capelles de l'església són conservats.

* **1659** TRACTAT DEL PIRINEU. Després de trenta anys de guerra, el Rosselló i els comtats del nord són incorporats a l'estat francès. Decadència econòmica causada pel trencament dels lligams comercials amb Barcelona.

* **1661** Un edicte reial del rei Lluís XIV estableix la gabella. El 1320, el rei Sanç de Mallorca havia exemptat d'aquest impost els pratencs. Tanmateix la sal era necessària per preparar els salaons i pels ramats. Aquesta decisió provoca la revolta dels Angelets de la Terra capitanejats pel famós Josep de la Trinxeria. La lluita contra les tropes del rei Lluís XIV dura deu anys.

* **1670** Les tropes franceses del comte de Chamilly passen pel Pla Guillem i envaeixen Prats. Les batalles continuen dins tot l'alt Vallespir fins al 1677.

* **1679** El mariscal Vauban arriba a Prats amb motiu d'un projecte de construcció del Castell «EL FORT LA GUARDIA» que s'emmarquen en el programa de fortificacions del departament (Montlluís, Perpinyà, Vilafranca de Conflent, Salses, El Portús...). Passa amb Louvois pel pla Guillem per anar a Vilafranca.

CRÒNICA DE PRATS (continuació)

* La separació amb Barcelona i Catalunya (nova frontera) és la causa de la decadència del comerç i de la indústria de Prats. Els Pratencs es troben també concurençats pels teixits i draps del Lenguadoc que són més bé de preu. L'activitat agrícola passa al primer pla, el que provoca un empobriment de la vall en aquest terrer muntanyenc particularment difícil.

* **1793** Enfront dels excessos de la revolució francesa contra el clergat però també a causa del contenciós local amb la guarnició, la població obre les portes de la ciutat i del fort a les tropes del general espanyol Ricardos que van envair el Roselló, i van ser vençudes per les tropes d'en Josen Cassanyes, fidel a la causa republicana, durant la batalla de Peyrestortes.

* **1799** Prats amb 3.190 habitants és la segona ciutat del departament després de Perpinyà.

* **XIX segle:** La «Vendea» catalana del 1793 al 1794 és l'explicació de la rigorosa política de francesització en el departament. Els progressos de la instrucció, la carretera del 1870, el ferrocarril al principi del segle XX, afavoreixen la integració de la vall de Prats dins la nació francesa, la qual cosa fa que marxin molts habitants, els quals estaven confrontats a les dificultats de l'agricultura de muntanya.

* **1914-1918** Prats paga un tribut feixuc a la gran guerra (125 morts). Fent memòria, recordem que 12.000 voluntaris catalans es van afegir a les tropes franceses.

* **1926** Per tal d'alliberar Catalunya de la dictadura d'en Primo de Rivera, Francesc Macià organitzà a la villa Denise una expedició armada, la qual havia d'entrar al principat de Catalunya pel coll d'Ares. Agafats per la policia francesa a causa d'una traïció van ser jutjats a París. El judici va internacionalitzar la problemàtica catalana.

* **1939 «RETIRADA»** dels republicans i espanyols al final de la guerra civil (1936-1939). Del mes de gener a març 1939, un nombre important de refugiats (100 mil censats) arriba a Prats. Malgrat els esforços dels responsables de l'ajuntament, els refugiats són mal allotjats dins els camps (El Camp del Cendreu: VVF actual i el camp de «l'esquerré»).

* **1939-1945** Franquejen clandestinament la frontera espanyola durant la segona guerra mundial. L'Emilienne Eychemne («les portes de la lliberté». Ed. Privat) va censar una desena de guies que feien passar la frontera a Prats, per la qual cosa reportà 22 detencions de guies en el nostre Cantó.

* **1940** Durant tres dies plou a bots i barrals. Més de 2.000 mil·límetres de pluja per m2 que cauen sobre les nostres muntanyes provocant el desbordament del Tec. L'aiguat s'ho emporta tot: carreteres, cases, fàbriques, ponts.

* Agricultura pratenca arruïnada a conseqüència de la ruïna i el repoblament dels boscos per lluitar contra l'erosió, va ocupar moltes terres de cultura.

* Gràcies a l'eficàcia de les aigües de la Presta les virtuts de la qual eren ja conegudes al segle XIV (tractament de les infeccions urinàries) Prats va aconseguir reconvertir la seva economia cap al termalisme, turisme i climatisme.

* A 1,5 quilòmetre del poble, carretera de La PRESTA, monument dedicat al President MACIÀ, obra de l'escultor italià Salviato Gianpaolo. Es situa a 200 metres de la famosa «Vil·la Denise» on el President la va elegir quarter general durant el complot de Prats de Molló.

* Baixant a la piscina pel carrer Barthelemy Xatart (botanic pratenc), monument a mossèn Jacint VERDAGUER autor del famós poema «LA BARRETINA» més conegut amb el títol de «El barretinaire de Prats de Molló».

* **1969** S'obre la carretera internacional del Coll d'Ares que uneix Prats i Catalunya (*sud*).

les festes

SETEMBRE

L'Església celebra el 8 de setembre el naixement de la Mare de Déu. Com que de la immensa majoria de les imatges marianes trobades s'ignora el dia que ho van ésser, hom ha escollit el dia 8 de Setembre per celebrar llur festa: La Mare de Déu de Queralt, La Quart, del Tura, la Nou, del Mont, del Clastra, etc.

A Camprodon, la festa de la Mare de Déu del Roure. Segons la tradició, la primitiva imatge fou trobada per un toro en el tronc d'un roure de la Campa. Alderic de Campa féu edificar la primera capella, que ha estat modificada a través dels anys. (La capella és tan petita que la majoria han d'oïr la missa del carrer estant el dia de la festa) El ROURE, aquest arbre privilegiat enclou un sentit francament agrícola; la festa està destinada a celebrar l'acabament de les festes d'estiu i la joia de la collita.

Segons la llegenda, floreix el romaní en agraïment d'haver-se ofert a la Mare de Déu. Contra la tradició, que quan Maria no es trobava bé, prenia aigua de poliol i, en agraïment pel benestar que aquesta herba li proporcionava, li atorgà la gràcia de florir per les seves quatre festes. Està molt estesa la creença que el món fou creat d'una poma i que, per tant, aquest fruit enclou l'essència de la creació, i se'l té com a símbol de fidelitat i fecunditat. Virtut remeiere, si el sacerdot les beneeix a la Capella del Roure. Aquestes pomes eren remei per la «pesantia», animaló negre, molt pelut, amb quatre potes de ferro, que caminava sense moure gens de fressa. Les persones porugues, per guardar-se, menjaven pomes beneïdes.

Són retalls distorsionats dels que visqueren abans que nosaltres les llargues nits, les espesses tenebres d'aquestes valls del Ter i el Ritort, on encara no brillava com a fogar la cultura del Monestir. La fe ens fa descobrir la pregària i la llum del misteri de Déu. El Déu de Jesucrist és un Déu gratuït i vol que les relacions amb Ell siguin gratuïtes. Déu és amor, és «Pare nostre». Restes de velles cerimònies i costums que els nostres avis batejaren.. que val la pena dedicar-hi nova atenció, per introduir-nos en l'arcaica forma de viure dels qui ens antecediren.

El mes de les festes majors: De Sant Joan, Olot, Llanars, Campdevàno, Setcases, Les Lloses, etc. L'àpat de la festa, sempre solemniat, L'Ofici i actes litúrgics, el levant de taula, la cobla, els balls, el contrapàs, el corre-bou. Festejos boniques i acollidores que cal conservar i avaluar.

Mn. J. Soler Martin

11 DE SETEMBRE

Com sempre l'onze de setembre DIADA NACIONAL DE CATALUNYA, ha tingut a la Vall poca activitat popular, com si a la gent no li surtis gaire **fer festa...** Els actes institucionals no hi van faltar essent el més destacat la inauguració del «CASAL DE LA GENT GRAN».

INAUGURACIÓ DEL CASAL DE LA GENT GRAN

Supermercat

ROTA

València, 12

CAMPRODON

Tel. 74 00 43

BERINO

Servei de Taxi
i excursions de muntanya

Tels. (972) 740867 - 741057

ANGLADA

- LLIBRERIA
- PAPERERIA
- JOGUETERIA
- OBJECTES D'ESCRITORI

València, 17

CAMPRODON (Girona)

Tel. (972) 74 02 79

Carrer Sant Roc, 1

Teléfono (972) 74 01 46

17867 CAMPRODON

Bac de Sant Pere

BAR - GRILL - RESTAURANT

TELEFON (972) 74 07 01

CLUB DE TENNIS
CAMPRODON

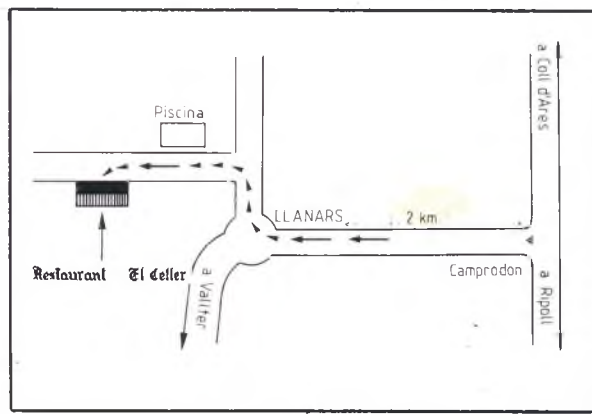
Restaurant El Celler

ELECTRICITAT J. JUNCÀ

INSTAL·LACIONS

I ELECTRODOMÈSTICS

C/VALÈNCIA, 59 CAMPRODON

Tel. 972/741149

bústia

**BEGET
UNA CONTRADICCIÓ
ADMINISTRATIVA**

Quan un poble es queda sense veïns per les circumstàncies socials de manca d'indústria i el jovent ha de marxar per buscar-se la vida emigrant a altres llocs, s'esdevé un buit de jocs dels infants i d'alegria.

La il·lusió es perd perquè la gent gran ja no tenen ànim de lluita ni ganes de fer coses pel dia de demà.

Les activitats populars estan mancades d'un sentit que els doni vida i continuïtat. Per això a Beget no queda jovent, no hi ha mainada pels carrers fent xerino-la. L'única indústria és la de restauració; regentada per gent gran i sense perspectives de continuació per part de famílies joves.

Ja fa temps que el poble de Beget roman com a un barri del municipi de Camprodon. ¿Quan va perdre Beget la seva identitat com a municipi? L'any 1969 Beget va passar a dependre de l'ajuntament de Camprodon. El Registre Civil fou únic amb el de Camprodon. La parròquia va ésser regida pel rector de Camprodon.

Però Beget geogràficament i cultural és de la comarca de la Garrotxa. El registre de la propietat és d'Olot, capçalera de la comarca. La parròquia era del bisbat de Girona i ho segueix essent. El jutjat d'instrucció també és d'Olot.

En passar a l'ajuntament de Camprodon, aquesta situació no ha canviat, però el municipi de Camprodon és de la comarca del Ripollès, pertany al registre de la propietat de Puigcerdà, al bisbat de vic i al jutjat d'instrucció de Ripoll.

¿Aquesta situació canviarà algun dia? ¿O quedarà institucionalment com una contradicció ac-

ceptada per tothom en base a unes circumstàncies inexplicables i sense sentit pràctic?

Només el temps ens donarà la resposta.

Antoni Sánchez

SERVILISME VERGONYANT

Els socialistes Raimon Obiols i Josep M. Sala.

Aquests nois del PSOE català, amb el seu afany de càrrec a Madrid, ja no saben com posar-s'hi i així davant del rebombori internacional que ha portat recentment al reconeixement de diferents nacions fins ara dominades, en comptes d'aprofitar per fer una reflexió nacional, surten al pas dient allò que saben que als amos de Madrid els agrada sentir. L'Obiols diu que comparar Catalunya amb els bàltics és un «mimetisme vergonyant» i parla de perill de xenofòbia (deu ser per justificar la seva pròpia estructura de partit...).

Queden amb el cul tan a l'aire que en els seus plantejaments pilota-espanyolistes no se'ls acudeix res més a dir que —com al Sala— Lituania s'hauria d'emmirallar i seguir el camí de Catalunya i no a l'inrevés.

La veritat, si la unió del PSC amb el PSOE havia de servir per això millor tenir aquí un Lerroix, almenys aquell no enganyava ningú.

L'URBANISME A CAMPRODON

Així comença l'escrit del Sr. Llorenç Birba en el «PONT NOU» (Agost-Setembre núm.: 8).

La meua pregunta és: Què hi té a veure l'urbanisme de Camprodon amb l'Avinguda Maristany?

A començaments d'aquest segle, uns senyors (ara se'n dirien promotors i per unes minories especuladors) urbanitzen part de la finca «Ca n'Aulí» en el terme municipal de Llanars.

Quin procediment fou emprat en aquells moments per portar a terme la Urbanització? Foren necessaris tots els tràmits que són ara indispensables? No ho sé, el que sí sé i n'estic segur és que l'insignificant tràmit, o qualsevol permís municipal fou competència de l'ajuntament de Llanars.

Passà el temps i l'avinguda Maristany es va consolidant.

Finals dels anys 50, començament dels 60. De fet no ve d'un any ni val la pena consultar dades d'un expedient signat per un Ministre franquista que un bon dia per simpatia o per caprici va voler fer un obsequi a la vila de Camprodon. Cosa que per llei era del tot improcedent.

L'avinguda Maristany ja és de Camprodon. Torno a preguntar: Durant aquests 30 anys, què ha fet l'urbanisme de Camprodon a l'Avinguda Maristany?

Per més que intenti trobar elements positius no n'hi trobo cap. Per la meua manera de pensar i de concebre el passeig Maristany (i perdonin l'expressió), l'ajuntament de Camprodon l'ha deixat PROSTITUIR, permetent l'edificació de nombrosos apartaments que trenquen la idea primitiva dels seus promotors i impulsors. I que consti que no estic en contra de l'edificació d'apartaments, però cada cosa al seu lloc.

Per acabar voldria deixar clar que amb aquestes quatre ratlles ningú vegi coses que no corresponen. No voldria cap inici de polèmica, per fets ja passats. No sóc persona que miri enrera. L'important és mirar endavant, treballar pel futur i entre tots fer més gran la nostra vall.

De tota manera, crec que com a alcalde de Llanars tenia el deure d' aclarir unes qüestions que no s'avenen amb la realitat, fent-me solidari amb la dita: A Déu el que es de Déu i al César el que és del César.

Francesc Sole i Isern
Alcalde de Llanars

VERSUS

CAMPRODON

L'AJUNTAMENT INFORMA

Seguint amb la política de millora de la qualitat de vida, l'eix principal de la política municipal, l'Ajuntament de Camprodon informa als seus ciutadans del servei de recollida gratuïta de trastos vells, així com també de la recollida de vidre.

Tothom que tingui necessitat d'aquests serveis, se li informa:

La recollida de trastos es fa de la següent manera.

L'usuari ha de trucar o passar per l'Ajuntament i informar dels trastos que se li hauren de recollir, deixar el seu núm. de telèfon i quan a l'Ajuntament hi ha diferents sol·licituds es decideix el dia i l'hora de la recollida, i seguidament s'informa a l'usuari que haurà de deixar-los on li sigui indicat.

Els contenidors de vidre estan situats al carrer de la Trigona al costat de l'Església del Carme, a la plaça del Dr. Robert al carreró de Can Roda i a la plaça de Santa Maria.

També es comunica a tothom que les persones que tirin escombraries al riu

seran greument sancionats.

Recordem que per un Camprodon més net tots hem de col·laborar en aquesta tasca.

recordem que:

**MANTENIR ELS
RIUS NETS...**

**ES COSA
DE
TOTS**

CINEMA

per
Jordi Romans

VACANCES... NO GRÀCIES

És ben cert que quasi tothom fa vacances tot i que sembla que en els darrers anys es diu que fer-ne està passat de moda. El cinema del Casal sempre atent a la modernitat i des de fa molt temps s'ha apuntat a aquest grup d'executius agressius, empreses punta, multi-nacionals japoneses etc., etc., que no volen ni sentir a parlar de parar la producció. Conseqüentment, en aquest mes d'octubre, tot i la manca de vacances, s'incrementa la programació habitual en tornar a començar les sessions de Cine-Club, a partir del dia 25, amb el film **Avalon**, l'història d'una família polaca emigrada al ¿paradís? dels EEUU al voltant del 1914. El dia 8 de novembre, **Monsieur Hire**; el 22, Paul Newman i la seva muller, Joan Woward, en **Esperando Mrs. Bridge**. La pel·lícula del director Spike Lee, **Cuanto más mejor**, el dia 13 de desembre i, per acabar, el primer cicle **El cielo protector** de Bernardo Bertolucci, el dia 27 de desembre. Totes en versió original menys la del primer dia. En el Cinema comercial el dia 12 d'octubre, com sigui que ens agrada seguir la moda, no destacarem la hispanitat de la data sinó la cinta **No sin mi hija** encara d'estrena i de moda a la capital catalana, en aquesta història es podrà comprobar si un iranià casat amb una occidental pot fer vacances.

QUÉ PASSA AMB ELS ESF

**AMB UNA CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT
SENSE COMPETÈNCIES NO ANEM ENLLOC !**

MANIFEST DELS GRUPS D'ESTUDI I DEFENSA DE LA NATURA

Davant la celebració del Dia de la Terra, els grups d'estudi i defensa de la natura volem fer d'aquesta diada una jornada de reflexió col·lectiva a favor de la conservació del patrimoni natural de Catalunya. Cal aturar l'actual estat de destrucció progressiva del patrimoni natural a mans dels departaments encarregats de l'explotació del medi natural. Una realitat que tothom esperava que es pogués resoldre amb la recent creada Conselleria de Medi Ambient, si s'hagués dotat de plenes competències i recursos. Per això manifestem:

1. Les competències sobre medi natural (conservació de la flora i fauna, dels espais naturals protegits, etc.) són inherents a qualsevol plantejament modern de la gestió mediambiental i, per tant, han de ser assumides pel nou Departament de Medi Ambient, de la mateixa manera que el Departament de Sanitat no s'entendria sense un Servei de Salut Pública.

2. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, durant més de deu anys, ha estat el responsable de la destrucció dels principals espais naturals de Catalunya. Recordem només: la reducció del parc nacional d'Aiguestortes, la destrucció de boscos de ri-

bera en reserves naturals, la impossibilitat de controlar la pràctica del motorisme de muntanya, etc.

Ens els àmbits territorials de Girona, Lleida i Tarragona, la destrucció de patrimoni natural a mans dels seus responsables ha estat flagrant. Així podem esmentar entre molts altres: a les comarques de Girona, la dessecació dels estanys de Sils o de la reserva integral dels Estanys al parc natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Al Pirineu (estiu de 1990) es va arrasar l'únic bosc de pi negre on es coneixia la nidificació del mussol pirinenc, el rapinyaire més rar de Catalunya. A Lleida van incendiar (primavera de 1991) els aiguamolls de l'embassament de Terradets, els més importants de les terres de ponent. A Tarragona, el parc natural del Delta es pretén reduir per instal·lar-hi una piscifactoria.

Els directors generals i caps de servei més importants del Departament d'Agricultura són enginyers forestals, la majoria d'ells amb càrrecs importants a l'administració durant la dictadura, i que conserven una forta mentalitat corporativista. Cal remarcar en aquest sentit la ineficiència de l'actual director general de Medi Natural Sr. Francesc Robert Graupera, el qual sistemàticament ha defensat els interessos particulars

i corporatius, perjudicant el patrimoni natural de tots els catalans.

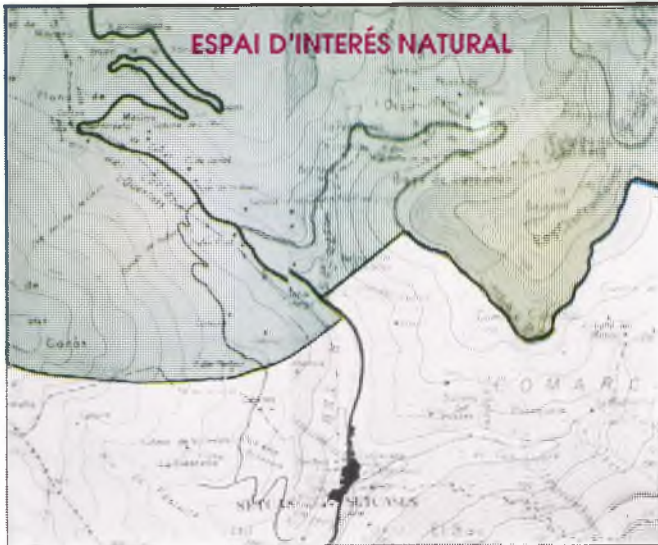
3. Tothom pot comprendre que no sigui fàcil la reorganització d'un Departament que ha d'assumir tasques de tres departaments diferents. Tanmateix, calia haver-ne establert clarament les competències i fixar-ne un calendari de traspassos. La tasca que s'imposa a aquesta nova Conselleria no té possibilitats de futur si no es rectifica urgentment.

4. Aquesta visió del medi ambient que promou la Generalitat de Catalunya és una burla pública, que hipoteca seriosament la gestió dels recursos naturals. El que en el seu dia va ser una bona notícia avui s'ha convertit en motiu d'indignació i enèrgica protesta.

Catalunya és un país petit, però al mateix temps molt divers, amb una riquesa de paisatges i una varietat florística i faunística que ens haurien de fer sentir orgullosos i, al mateix temps, compromesos en la seva conservació. És un repte històric en el qual tots tenim la nostra responsabilitat. Amb aquest convenciment, les entitats d'estudi i defensa de la natura rebutgem la feina mal feta i treballarem per un futur basat en la qualitat ecològica.

PAIS D'INTERÉS NATURAL ?

LA CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT CONSIDERA QUE
«ES BEN CERTA» L'OPINIÓ DEL PONT NOU

PROJECTE INICIAL

PROJECTE EN TRÀMIT D'APROVACIÓ

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Secretaria General

Senyor
XAVIER SURINYACH I LOPEZ
President del "Centre d'Estudis
de la Vall de Camprodon"
Ferrer Barberà, 24
17867 CAMPRODON

Senyor,

Em plau adreçar-me a vostè per encàrrec de l'Honorable Conseller, Sr. Albert Vilalta i en resposta al seu escrit de data 11 de juliol d'enguany, en el qual presentàveu una al·legació al Pla d'Espais d'interés Natural (PEIN).

L'informo que actualment el PEIN no es troba en període d'al·legacions, lamentablement, ja que considerem que és ben certa la vostra opinió.

Al mateix temps, li comunico que incorporarem el vostre escrit a l'expedient del Pla, per estudiar-se en una futura revisió.

Rebeu una cordial salutació.

MONTSERRAT DE VEHÍ I TORRA
Secretari General

Barcelona, 14 d'agost de 1991

Generalitat de Catalunya
Departament de
Medi Ambient

20 AGO. 1991

Sortida núm. 004917

CONSTRUCCIONS DESMO S.A.

C/. Ferrer Bàrbara, 19 - Tel. (972) 74 09 09
17867 **CAMPRODON** (Girona)

CONSTRUCCIÓ D'OBRES

MOVIMENT DE TERRES

PROMOCIÓ I VENDA
D'HABITATGES

ESTUDIS I PRESSUPOSTOS

C. Josep Morer, 3
Telf. (972) 74 08 52
17867 **CAMPRODON**

C. Barcelona, 33
Telf. (972) 70 15 23
17500 **RIPOLL**

FÀBRICA DE MOBLES

MARTÍ MAGRET

CAMPRODON

Mancomunitat Intermunicipal de la

VALL DE CAMPRODON